

Η Ευρώπη είμαστε εμείς

ΤΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ*



Οι Ευρωεκλογές της 25ης Μαΐου είναι οι πλέον κρίσιμες των τελευταίων ετών τόσο για την Ελλάδα όσο και για την Ευρώπη. Σηματοδοτούν το αίτημα αλλαγής της πολιτικής, σε μία περίοδο κατά την οποία η κρίση έχει συσσωρεύσει αδιέξοδα σε κοινωνικό, οικονομικό και πολιτικό επίπεδο. Η Ευρώπη σήμερα έχει πάψει να γοητεύει και έχει διαψεύσει τις προσδοκίες των ευρωπαίων πολιτών. Το όραμα για μία Ευρώπη της ευημερίας, της ανάπτυξης, της ειρήνης, των δικαιωμάτων και της αλληλεγγύης έχει ξεθωριάσει υπό το βάρος των πολιτικών λιτότητας, ύφεσης, ανεργίας και ασφυκτικής δημοσιονομικής προσαρμογής. Αυτή η Ευρώπη μοιάζει να αιωρείται σε ένα θεσμικό και πολιτικό κενό, απομακρυνόμενη από το στόχο της πολιτικής και οικονομικής ολοκλήρωσης. Επειδή η Ευρώπη που θέλουμε δεν είναι αυτή, με τη συμμετοχή και τη ψήφο μας στις Ευρωεκλογές θα πρέπει να διεκδικήσουμε περισσότερη Ευρώπη και να απαιτήσουμε μια Προοδευτική Ευρώπη.

Στις ευρωεκλογές του Μαΐου, οι πολίτες της Ευρώπης θα κληθούν να δώσουν οι ίδιοι τις κρίσιμες απαντήσεις για το αν επιθυμούν να επιστρέψει η πολιτική στο προσκήνιο ή αν θα χαθεί μέσα στην ομίχλη του ευρωσκεπτικισμού, της αδράνειας, των εθνικών αναδιπλώσεων. Στην Ελλάδα της κρίσης, η σχέση με την Ευρώπη πήρε τα τελευταία χρόνια μια ιδιαίτερη μορφή: Οριακά διλήμματα, εύκολοι μανιχαϊσμοί, βολικές απλουστεύσεις, αναλυσίμος λαϊκισμός. Η πολιτική που απευθύνεται στη θυμική αντίδραση και αγανάκτηση είναι πανταχού παρούσα, εμποδίζοντας συχνά τους πολίτες να διακρίνουν και να εμπιστευτούν τη δημοκρατική Ευρώπη.

Είναι αλήθεια ότι οι ευρωπαϊκές ηγεσίες συχνά έστειλαν λανθασμένα μηνύματα με τις πράξεις και τις παραλείψεις τους. Οι ίδιες παρήγαγαν με τη στάση τους αντιευρωπαϊσμό. Η ελληνική κοινωνία δοκιμάστηκε με πρωτοφανή τρόπο, βουλιάζοντας στην ύφεση, στη λιτότητα και στην ανεργία, μέσα σε ένα περιβάλλον που γνώριζε σημαντικές αποκλίσεις από το πρότυπο της «κοινωνικής και αλληλέγγυας Ευρώπης». Γι αυτό και σήμερα όταν μιλάμε για την Ευρώπη, αναφερόμαστε και στο ελληνικό παράδειγμα της κρίσης. Τα λάθη στη διαχείριση της κρίσης στην Ελλάδα δεν αφύπνισαν τις ευρωπαϊκές πολιτικές ηγεσίες. Το αντίθετο έγινε, στο

βαθμό που τα τελευταία χρόνια γιγαντώθηκε η κρίση και πλέον χτυπάει την πόρτα πολλών ευρωπαϊκών χωρών, ενώ προβλέπεται ότι δεν θα αφήσει στο απυρόβλητο ούτε την Γερμανία. Η Ευρώπη εμφάνισε στους ευρωπαίους πολίτες το αρνητικό της είδωλο, παράγοντας αντιευρωπαϊσμό και ευρωσκεπτικισμό. Αυτό διαπιστώνουμε σήμερα με την άνοδο των ακροδεξιών και εξτρεμιστικών κομμάτων σχεδόν σε όλες τις Ευρωπαϊκές χώρες, τα οποία στοχεύουν στην ανατροπή του ευρωπαϊκού κεκτημένου και στη διάλυση της Ευρώπης. Επομένως, η αλλαγή της πολιτικής στην Ευρώπη όπως και στην Ελλάδα παρουσιάζεται πλέον ως μία αναγκαιότητα.

Η Δημοκρατικά Αριστερά στις ευρωεκλογές της 25^{ης} Μαΐου υποστηρίζει αυτή την προοπτική, μέσα από την πολιτική οικογένεια των Σοσιαλιστών. Διεκδικεί την Ευρώπη της κοινωνικής συνοχής και της αλληλεγγύης, της ανάπτυξης και της απασχόλησης, του κοινωνικού κράτους και των δικαιωμάτων. Γι αυτό προτείνει κοινή και αμοιβαία αντιμετώπιση της κρίσης χρέους, με αναθεώρηση του ρόλου της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, ισχυρό κοινοτικό προϋπολογισμό και προσανατολισμό των πολιτικών στην ανάπτυξη, την απασχόληση και την εξασφάλιση αξιοπρεπούς βιοτικού επιπέδου για όλους τους Ευρωπαίους πολίτες. Θέλουμε την προοδευτική Ευρώπη και όχι αυτή της νεοφιλελεύθερης ηγεμονίας, η οποία οδήγησε τους ευρωπαϊκούς λαούς στη φτώχεια και στην ανεργία.

Η αλλαγή της Ευρωπαϊκής πολιτικής θα επιδράσει στην αλλαγή της πολιτικής στην Ελλάδα. Οι μείζονες προκλήσεις αυτών των εκλογών για την Ελλάδα είναι δημιουργία νέων θέσεων εργασίας με ευρωπαϊκή χρηματοδότηση, η καταπολέμηση της ανεργίας, ιδιαίτερα των νέων, η αναδιάρθρωση του χρέους, η ανασυγκρότηση της κοινωνικής συνοχής, η μεταρρύθμιση του κράτους, η στήριξη της καταρρέουσας πλέον μεσαίας τάξης και των οικονομικά ασθενέστερων στρωμάτων του πληθυσμού. Καμία ανάπτυξη δεν είναι δυνατή με 30% ανεργία και συνέχιση των πολιτικών λιτότητας.

Η οικονομική κρίση είναι κυρίως πολιτική και τρέφεται από την αδράνεια του διπολισμού που, έως τώρα, κρύβεται πίσω από τα χειρότερα συμπτώματα ενός τεχνητού και παλαιοκομματικού διχασμού της κοινωνίας. Μπορούμε σε αυτές τις εκλογές να σπάσουμε το φράγμα της πόλωσης και να δώσουμε νέο πολιτικό περιεχόμενο στην ιστορική επιτάχυνση των επόμενων μηνών. Η πόλωση, ο ευρωσκεπτικισμός, η επικίνδυνη άνοδος της Ακροδεξιάς δεν μπορούν να απαντήσουν στα σύγχρονα προβλήματα.

Στις επερχόμενες ευρωεκλογές, οι Έλληνες και οι Ευρωπαίοι πολίτες θα πρέπει να δώσουν μια απάντηση που θα αφορά το μέλλον και όχι το παρελθόν. Με τη ψήφο μας μπορούμε να αποδείξουμε ότι η Ευρώπη είμαστε εμείς και να δώσουμε στον προοδευτικό ευρωπαϊσμό μια νέα διάσταση: Από την «κοινωνία της κρίσης» βρισκόμαστε πλέον σε μια μετάβαση, που μπορεί δρομολογήσει εξελίξεις για «περισσότερη Ευρώπη», με διαδικασίες οικονομικής και πολιτικής ολοκλήρωσης, αλλά και με ισχυρό δίκτυο αλληλεγγύης για τους πολίτες.

Έχω την πεποίθηση ότι η ψήφος στη Δημοκρατική Αριστερά είναι εγγύηση πως η χώρα θα βαδίζει χωρίς περιπέτειες σε αυτή την κατεύθυνση. Ως υποψήφιος ευρωβουλευτής δεσμεύομαι πως θα συμβάλω σε αυτή την προοπτική: Για περισσότερη Ευρώπη, για μια προοδευτική Ευρώπη, με ευημερία και αλληλεγγύη για τους λαούς της.

* Υποψήφιος Ευρωβουλευτή της ΔΗΜΑΡ
πρ. Υφυπουργού

«Βιντεοπεριοδικό Ψηφιακού Υποψηφίου»

Αναπτύσσεται με βάση
το καινοτόμο επιστημονικό μοντέλο ΔΑΓΠΑΠ
στο κόμβο www.eklogesonline.com
Info-Communication Research Society
Greek politics Journal

[Click on](#)